

[Undervisningsministeren.]

derende i de styrende organer, således som de har haft det, indtil styrelsesloven trådte i kraft.

Regeringen føler sig her på linje med de udtalelser, der er kommet fra rektorerne for universiteterne i København og Århus.

Forslaget fremsættes ikke, fordi studenterrådene har aktioneret kraftigt og vedvarende. De er selvsagt i deres gode ret til at arbejde for en ændring af en lov, som de må finde åbenbart urimelig. Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at jeg selvsagt misbilliger enhver ulovlig aktion og også må tage bestemte afstand fra den obstruktionspolitik, som fra visse sider er bragt i anvendelse i forbindelse med de nyligt udskrevne valg af studenterrepræsentanter i København og Århus.

Men det er regeringens principielle opfattelse, at hverken staten eller andre udenforstående myndigheder skal blande sig i, hvorledes interessegrupper fastsætter deres egne vedtægter eller regler for, hvorledes deres repræsentation i offentlige organer udpeges, og dette må også gælde de studerende og de studerendes fællesrepræsentation, studenterrådet.

Om studenterrådene skulle ønske at anvende listeopstilling og listevalg, direkte eller indirekte valg, etablering af centrale eller decentrale studenterrådsorganer må ganske overlades til de studerendes egen opfattelse af, hvorledes de bedst varetager deres interesser. Jeg har bemærket mig, at studenterrådet i København for tiden ikke ønsker listevalg, medens det omvendte er tilfældet i Århus.

Det har vist sig, at listeopstillinger ved valg af lærerrepræsentanter i vidt omfang har været betragtet som unødigt kompliceret og unødvendigt af universitetslærerne. Det er også her regeringens opfattelse, at lærerne selv bør afgøre, efter hvilke regler de ønsker sig repræsenteret i de styrende organer, hvorfor man har stillet forslag om, at lærerrepræsentanterne i konsistorium selv finder frem til de regler, der skal anvendes.

Regeringen fastholder, at medlemskabet af de styrende organer skal have en vis længere varighed for at sikre arbejdsmulighederne og kontinuiteten i arbejdet, og man har derfor ikke villet ændre bestemmelserne om, at studenterrepræsentanterne

i de styrende organer skal vælges for et år ad gangen.

For at sikre, at de studerende og lærerne ikke kan indsætte suppleanter helt frit, hvorved fornævnte princip vil kunne forflygtiges, er der i forslaget § 11 a, stk. 3, indført en regel om, at suppleanter kun kan indtræde under særlige omstændigheder, der gør det umuligt for den valgte repræsentant for længere tid eller for resten af valgperioden at deltage i møderne.

Ved lovforslagets vedtagelse bortfalder efter almindelige retsregler såvel læreres som studerendes mandater, medmindre andet vedtages i lovens overgangsregler. Da formålet med lovforslaget kun har været at genindsætte studenterrådene i loven, har det været nødvendigt at indsætte en bestemmelse om, at de ved lovens ikrafttræden valgte lærerrepræsentanter bevarer deres mandater for resten af valgperioden.

Derimod bør der, så snart det er praktisk muligt efter forslaget vedtagelse, vælges studenterrepræsentanter. Til legitimering af studenterrådenes regler om valg til de styrende organer vil det formentlig være rimeligt at lade disse bekræfte af de studerende ved en urafstemning eller på anden måde, men dette kan drøftes nærmere under udvalgsbehandlingen.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

I forrige folketingssamling vedtoges lov nr. 312 af 9. juni 1971 om offentlige veje, der træder i kraft den 1. april 1972. Ved denne lov gennemførtes bl. a. nye regler om de offentlige vejers inddeling, om vejmyndigheder og om vejenes administration. Bestemmelserne afløser en del af de nugældende bestemmelser i vejbestyrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 369 af 5. august 1970).

I bemærkningerne til lovforslaget blev det tilkendegivet, at revision af de øvrige bestemmelser i vejbestyrelsesloven kunne udskydes, indtil de administrative hovedbestemmelser var fastlagt ved loven om offentlige veje, men at forslag herom ville blive fremsat i indværende folketingssamling med